

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **B. B.**, nar. X, státní příslušnost X,
zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, Milady Horákové
13, 602 00 Brno,

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, nám. Hrdinů
1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 4. 2021, č.j. MV-39965-4/SO-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 23. 4. 2021, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) téhož dne doručenou do datové schránky, domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 4. 2021, č.j. MV-39965-4/SO-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto žalobcovo

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „Ministerstvo“ nebo „správní orgán I. stupně“), ze dne 10. 2. 2021, č.j. OAM-2047-8/DP-2021 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým bylo dle § 169r odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno řízení, neboť žalobce podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny dle § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců v době, kdy k tomu nebyl oprávněn. Žádost byla podána dne 25. 1. 2021.

2. Pobyt cizinců na území České republiky je upraven zákonem o pobytu cizinců. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[III] Žaloba

3. Žalobce namítal nezákonnost prvoinstančního i napadeného rozhodnutí, protože pobývá na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnanecké karty. Na tom nic nemění, že tento pobyt je v režimu § 47 zákona o pobytu cizinců na základě odkladného účinku přiznaného kasační stížností. To vyplývá i z úvah samotného správního orgánu I. stupně, který v odůvodnění svého usnesení mj. uvádí: *„Jak je patrné z výkladu provedeného samotným Ústavním soudem, účelem přiznání odkladného účinku je pozastavit účinky pravomocného rozhodnutí do doby, než bude rozhodnuto o kasační stížnosti s tím, že tímto opatřením má být zamezeno možné újmě na právech účastníka řízení. V případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozhodnutí či rozhodnutím, jejichž právní mocí došlo ke zrušení jejich platnosti nebo k ukončení oprávnění cizince pobývat na území dle § 47 odst. 4 či 6 případně dle odst. 8 a 9 zák. č. 326/1999 Sb., to znamená, že po přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bude i nadále cizinec oprávněn pobývat na území. Tedy účinek pravomocného rozhodnutí ve věci zrušení, nevydání či neprodloužení doby platnosti pobytového oprávnění spojený s právní mocí rozhodnutí v podobě ukončení oprávněného pobytu či ukončení fikce platnosti dosavadního dlouhodobého víza či povolení k dlouhodobému pobytu, bude pozastaven. V praxi to znamená, že cizinci bude vrácen průkaz o povolení k pobytu, které bylo zrušeno nebo mu bude opětovně osvědčeno oprávnění k pobytu dle § 47 odst. 4 či 6 případně dle odst. 8 a 9 zák. č. 326/1999 Sb.“* (podtrženou pasáž zvýraznil žalobcův právní zástupce). Pokud je cizinec oprávněn podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny v době pobytu na území v režimu § 47 z. č. 326/1999 Sb., je k tomu oprávněn i v době, kdy je pobyt v tomto režimu spojen s přiznaným odkladným účinkem žalobě nebo kasační stížnosti.
4. Uvedenou argumentaci uplatnil žalobce i své svém odvolání a trval na ní jako na žalobní námitce i v rámci žaloby. Žalovaná se s touto argumentací vypořádala takto: *„Účelem tohoto specifického pobytového režimu odvolatele je tedy umožnění jeho pobytu na území v zásadě ve shodném režimu do doby pravomocného soudního rozhodnutí, aniž by byl nucen území opustit. Nelze však souhlasit s tím, že důsledkem odkladného účinku kasační stížnosti je též možnost k podávání dalších žádostí o vydání povolení k dlouhodobému pobytu dle ustanovení § 42a zákona o pobytu cizinců. Komise konstatuje, že opačný výklad by vedl k naprosto absurdním důsledkům a stavu, který by bez ohledu na to, zda odvolatel splňuje podmínky stanovené zákonem k podání žádosti, byl základem pro podávání žádostí o další pobytová oprávnění na území. To zcela jistě není účelem institutu odkladného účinku kasační stížnosti. Ad absurdum by uvedené mohlo vést ke stavu, kdy by odvolatel mohl podávat v tomto režimu další a další žádosti, a to by v důsledku mohlo vést až k neomezenému pobytu odvolatele, aniž by tento splňoval zákonné podmínky pro vydání povolení k pobytu. Tento*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

důsledek zákonodárce institutem odkladného účinku založit jistě nechtěl. (...) Komise dodává, že odvolateli byla pravomocně zamítnuta žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Skutečnost, že byl přiznán odkladný účinek kasační stížnosti podané proti rozhodnutí ze dne 21. 11. 2019, č. j. MV- 147308-4/SO-2019, nemá vliv na to, že řízení již neprobíhá, a bylo pravomocně skončeno. Odvolatel pobýval na území oprávněně na základě přiznaného odkladného účinku kasační stížnosti a z tohoto pobytového oprávnění nebyl oprávněn podat další žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území dle ustanovení § 42a zákona o pobytu cizinců u Ministerstva vnitra.“.

5. Obě rozhodnutí jsou postavena na nesprávném právním závěru, že žalobce nebyl oprávněn podat o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny na území, a to z toho důvodu, že v době podání žádosti pobýval na území v režimu fikce § 47 zákona o pobytu cizinců závislé na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.
6. Žalobce s tímto názorem nesouhlasil. Z užití slova „pozastavit“ či „pozastavují“ v § 73 odst. 3 soudního řádu správního s ohledem na účel odkladného účinku je zřejmé, že přiznáním odkladného účinku žalobě, resp. kasační stížnosti, se odkládají negativní důsledky, které vyplývají pro cizince z pravomocného rozhodnutí. Pozastavit či odložit negativní důsledky pravomocného rozhodnutí je účelem a smyslem odkladného účinku. Jedním z negativních důsledků pravomocného rozhodnutí je také ztráta oprávnění cizince podat na území žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny. Pokud se tedy přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žalobce pozastavily negativní důsledky pravomocného rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti ze dne 5. 12. 2016, se kterou je spojena fikce pobytu podle § 47 zákona o pobytu cizinců, znamená to, že se tím pozastavila i ztráta práva žalobce podat na území žádost o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny, protože ztráta tohoto práva je rovněž jedním z negativních důsledků pravomocného rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že žalobce byl dne 25. 1. 2021 oprávněn podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny na území. Žalovaná v napadeném rozhodnutí opakovaně uvádí, že žalobce je oprávněn na území pobývat na základě odkladného účinku kasační stížnosti. K tomu žalobce namítá, že na území nepobývá přímo na základě odkladného účinku kasační stížnosti, ale na základě povolení k dlouhodobému pobytu v režimu § 47 zákona o pobytu cizinců, který mu odkladný účinek kasační stížnosti umožňuje. Vzhledem k tomu, že se jedná o dlouhodobý pobyt v režimu § 47 zákona o pobytu cizinců, byl oprávněn svoji žádost dne 25. 1. 2021 na území podat.

[III] Vyjádření žalované k žalobě

7. Žalovaná trvala na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí s tím, že uplatněné žalobní námitky jsou nedůvodné. V podrobnostech odkázala na obsah napadeného rozhodnutí, konkrétně na jeho odůvodnění v části III., a na spisový materiál. Žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by zpochybňovala správnost napadeného rozhodnutí. To podle žalované splňuje všechny požadavky, které správní řád v § 68 odst. 3 stanoví pro odůvodnění rozhodnutí.

[IV] Rozhodnutí soudu

8. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
9. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
10. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

11. Soud rozhodl o žalobě bez nařízeného jednání, neboť s tím obě strany souhlasily.
12. Žaloba není důvodná.
13. Prvoinstančním rozhodnutím (ve spojení s rozhodnutím napadeným) bylo dle § 169r odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců zastaveno řízení o žalobcově žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny dle § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce podal tuto žádost v době, kdy k tomu nebyl oprávněn.
14. Soud stran skutkových okolností konstatuje, že žalobce pobýval na území České republiky na základě vydané zaměstnanecké karty s platností od 25. 6. 2015 do 24. 6. 2017. Dne 5. 12. 2016 podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území dle § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ale tato žádost byla Ministerstvem celkem třikrát zamítnuta. Dvakrát bylo rozhodnutí Ministerstva zrušeno Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, odvolání proti třetímu rozhodnutí (ze dne 10. 9. 2019, č.j. OAM-33541-97/DP-2016, žádost zamítnuta pro nepředložení dokladů za účelem ověření údajů uvedených v žádosti ve stanovené lhůtě) bylo rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 21. 11. 2019, č.j. MV-147308-5/SO-2019, zamítnuto (při současné změně výroku rozhodnutí Ministerstva). Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. 11. 2019.
15. Soud zároveň konstatuje, že žalobce podal dne 14. 8. 2019 žádost o vydání zaměstnanecké karty, avšak řízení o této žádosti bylo pravomocně zastaveno ke dni 12. 12. 2019, neboť nebyla splněna podmínka uvedená v § 42g odst. 5 zákona o pobytu cizinců.
16. Žalobce podal proti rozhodnutí ze dne 21. 11. 2019, č.j. MV-147308-5/SO-2019, žalobu ke Krajskému soudu v Plzni. Soud vyhověl návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to usnesením ze dne 29. 1. 2020, č.j. 30 A 212/2019-60. Rozsudkem ze dne 8. 9. 2020, č.j. 30 A 212/2019-91, byla žaloba zamítnuta. Žalobce podal proti rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, který usnesením ze dne 27. 11. 2020, č.j. 5 Azs 308/2020-67, přiznal kasační stížnosti odkladný účinek (právní moc dne 1. 12. 2020). Dne 25. 1. 2021 pak žalobce podal žádost, o které bylo rozhodováno rozhodnutími napadenými touto žalobou.
17. Leitmotivem žaloby je tvrzení, že žalobce disponoval v okamžiku podání žádosti (= dne 25. 1. 2021) platným dokladem opravňujícím ho k pobytu na území, protože jeho kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Správní orgány oponovaly, že žalobce takovým dokladem již nedisponoval, neboť cizinec pobývajícím na území na základě přiznaného odkladného účinku kasační stížnosti nemůže podat žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu dle § 42a odst. 6 zákona o pobytu cizinců na území, ale na zastupitelském úřadě dle § 42a odst. 5 téhož zákona.
18. Podle § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců platilo: *Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území je oprávněn podat cizinec, který je manželem cizince s povoleným pobytem na území.*
19. Podle § 42a odst. 5 zákona o pobytu cizinců platilo: *Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podává cizinec na zastupitelském úřadu.*
20. Podle § 42a odst. 6 zákona o pobytu cizinců platilo: *V průběhu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nebo na povolení k dlouhodobému pobytu vydané za jiným účelem může*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

cizinec žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podat na území ministerstvu. Žádost nelze na území ministerstvu podat, pokud cizinec na území pobývá na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území po dobu kratší než 6 měsíců nebo na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem sezónního zaměstnání.

21. Podle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platilo: *Cizinec, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu a hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mu byl povolen, je povinen požádat ministerstvo o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Nové povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případech uvedených v § 33 odst. 1 nebo 3 s výjimkou případů uvedených v § 42 odst. 2. Nové povolení k dlouhodobému pobytu dále nelze udělit, jestliže cizinec neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu. Cizinec, který hodlá na území pobývat za účelem podnikání, může o takovou změnu požádat, pokud je držitelem platného povolení k dlouhodobému pobytu a na území pobývá po dobu delší než 5 let; to se nevztahuje na cizince, který žádá o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem investování, na cizince pobývajících na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 odst. 3 a na cizince uvedeného v odstavci 2.*
22. Podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců platilo: *Usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal na území žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, ač k podání žádosti na území není oprávněn.*
23. Soud se ztotožnil s názorem správních orgánů.
24. Je nesporné (viz výše bod [16]), že v den, kdy žalobce podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu (= dne 25. 1. 2021), bylo již pravomocně rozhodnuto o návrhu na přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti (= dne 1. 12. 2020).
25. Stejně tak je ovšem nesporné, že rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání ve správním řízení, nabylo právní moci dne 22. 11. 2019. Pouze do tohoto dne tak žalobce pobýval v České republice v souladu s § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců („Pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu uplyne před rozhodnutím o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení doby jeho platnosti, ačkoliv žádost byla podána v souladu s podmínkami uvedenými v odstavcích 1 až 3, považuje se vízum nebo povolení k dlouhodobému pobytu za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti.“). Oprávněnost jeho dalšího pobytu (tedy počínaje dnem 23. 11. 2019) v České republice pak vyplývala z odkladných účinků přiznaných podané žalobě, resp. kasační stížnosti.
26. Správní orgány přílehavě konstatovaly, že v souzené věci je primární otázkou, zda žádost byla podána v souladu s § 42a zákona o pobytu cizinců. Jak vyplývá z dikce užitě zákonodárcem v první větě § 42a odst. 6 zákona o pobytu cizinců (zvýraznění podtržením provedl soud), v průběhu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nebo na povolení k dlouhodobému pobytu vydané za jiným účelem může cizinec žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podat na území Ministerstvu.
27. Soud s odkazem na nález Ústavního soudu ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. II. ÚS 1260/07 (k dispozici na <https://nalus.usoud.cz>), konstatuje, že cílem přiznání odkladného účinku žalobě (= pozastavení účinků pravomocného rozhodnutí do skončení řízení před soudem) je zamezit možné újmě na právech cizince. V případě přiznání odkladného účinku žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

proti pravomocnému rozhodnutí správnímu orgánu, resp. kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu to znamená, že po dobu trvání přiznání odkladného účinku bude cizinec i nadále oprávněn pobývat na území.

28. Přiznání odkladného účinku žalobě je instrumentem, kterým se dočasně odkládají (většinou negativní) důsledky plynoucí z pravomocného rozhodnutí pro cizince. Toto rozhodnutí, jak konstatoval i Ústavní soud, však nadále existuje. To, že jsou u takového (existujícího a pravomocného) rozhodnutí odloženy účinky spojené s jeho právní mocí, neznamená, že se tím nastoluje stav, jako by rozhodnutí nebylo vydáno.
29. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 4. 2019, č.j. 6 Azs 36/2019-19 (k dispozici na www.nssoud.cz), konstatoval mj. toto (zvýraznění podtržením provedl soud): „[19] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že (...) fikce pobytu (a to i v důsledku přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o neprodloužení povolení k pobytu) má především chránit cizince před nutností opustit území České republiky, než je s konečnou platností rozhodnuto o jeho žádosti o prodloužení povolení k pobytu. Jejím účelem však není umožnit cizinci podávat další žádosti v režimu zákona o pobytu cizinců (a to ani zprostředkovaně), které jsou podmíněny existujícím povolením k dlouhodobému pobytu. Proto, dovodila-li dosavadní judikatura, že fikci pobytu podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců nelze stavět na roveň povolení k dlouhodobému pobytu (ať již pro účely podání žádosti o povolení trvalému pobytu na území České republiky, podání další žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, pro účely podání víza za účelem strpění či při posuzování oprávněnosti pobytu v řízení o správním vyhoštění), je třeba tento výklad podržet i ve vztahu k možnosti podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za cizince narozeného na území České republiky podle § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Na základě fikce pobytu podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců totiž „nelze rozhodovat v dalších řízeních“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. března 2018, č.j. 1 Azs 54/2018-27).“.
30. Vzhledem k tomu, že žalobce odvozoval své oprávnění podat dne 25. 1. 2021 předmětnou žádost na území (Ministerstvu) právě z fikce pobytu založené přiznáním odkladného účinku jím podané kasační stížnosti, nemohla být jeho argumentace ve světle závěrů kasačního soudu důvodná (soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, resp. napadeného rozhodnutí). Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[V] Náklady řízení

31. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Plzeň 26. 10. 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.